

Μαρία Ιορδανίδου, Στη εποχή του τσιμέντου και της πολυκατοικίας

Βιογραφία: Η Μαρία Ιορδανίδου γεννήθηκε στην **Κωνσταντινούπολη** το 1897. Από το 1901 ως το 1909 έζησε με τους γονείς της στην Αθήνα, μετά τον χωρισμό τους όμως η Μαρία επέστρεψε στη γενέτειρα και γράφτηκε στο εκεί αμερικανικό κολέγιο. Από το 1914 ως το 1919 έζησε στη Μαριούπολη του Καυκάσου. Κατάφερε να επιβιώσει μόνη παραδίδοντας μαθήματα αγγλικών, ενώ παράλληλα παρακολούθησε μαθήματα σε ρωσικό γυμνάσιο. Το 1919 επέστρεψε στην Πόλη και εργάστηκε σε αμερικανική εμπορική εταιρεία. Το 1920 πήρε μετάθεση για την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, όπου ήρθε σε επαφή με τους πνευματικούς κύκλους, έγινε μέλος του κομμουνιστικού κόμματος Αιγύπτου και το

1923 παντρεύτηκε τον εκπαιδευτικό Ιορδάνη Ιορδανίδη. Μετά τον γάμο της εγκαταστάθηκε με τον σύζυγο και τη μητέρα της στην Αθήνα, όπου εργάστηκε στην πρεσβεία της Σοβιετικής Ένωσης. Κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής καταστράφηκε το σπίτι της και η ίδια διώχτηκε και κλείστηκε σε διάφορα στρατόπεδα. Συνεργάστηκε με το περιοδικό έντυπο του Κ.Κ.Ε. *Μόρφωση* ως μεταφράστρια.

Στη λογοτεχνία πρωτοεμφανίστηκε σε ηλικία εξήντα πέντε χρόνων με την έκδοση του μυθιστορήματος *Λωξάντρα*. Έργα της μεταφράστηκαν σε πολλές ξένες γλώσσες. Η Μαρία Ιορδανίδου ανήκει στους Έλληνες πεζογράφους της μεσοπολεμικής περιόδου, ειδικότερα στους λογοτέχνες εκείνους που αγαπήθηκαν από το αναγνωστικό κοινό και αγνοήθηκαν από την κριτική.

Βασικά χαρακτηριστικά του έργου της είναι το **αυτοβιογραφικό** στοιχείο, η **αμεσότητα**, η **ακρίβεια** και η **φυσικότητα** του λόγου της.

Ανάλυση του αποσπάσματος

Θεματικά κέντρα

- Η ζωή, οι άνθρωποι και τα διαμερίσματα σε μια σύγχρονη τσιμεντούπολη
- Προβλήματα από τη συγκατοίκηση πολλών οικογενειών στις σύγχρονες πολυκατοικίες
- Εργαζόμενες μητέρες με παιδιά. Οι δυσκολίες στην ανατροφή και στη διαπαιδαγώγηση

Η ισοπεδωτική ομοιομορφία στις πολυκατοικίες, σε συνδυασμό με τον φόβο λόγω της ανωνυμίας στη συγκατοίκηση οδηγούν τους ανθρώπους στην αποξένωση και στην εσωστρέφεια. Η Ιορδανίδου αναφέρεται κυρίως σε μερικά χαρακτηριστικά προβλήματα της συγκατοίκησης στις πολυκατοικίες, όπως η ενόχληση από τους θορύβους και τις συζητήσεις στα διπλανά διαμερίσματα. Η προσωπική ζωή των ενοίκων συχνά απασχολεί και τον γείτονα, ο οποίος κατά κάποιο τρόπο παρακολουθεί ή συμπάσχει άθελά του.

Στο τελευταίο μέρος του αποσπάσματος η αφηγήτρια αναφέρεται στο διπλανό διαμέρισμα, όπου ζει ένα εργαζόμενο ζευγάρι με τη μικρή του κόρη. Η υστερική συμπεριφορά της μητέρας και οι νευρικές αντιδράσεις του παιδιού προβληματίζουν έντονα την αφηγήτρια, η οποία παρεμβαίνει δυναμικά για να προστατέψει το παιδί από τη βιαιότητα της μητέρας. Η φράση «έχουν την αξιοπρέπεια τους και τα παιδιά» συνοψίζει τις θέσεις της Ιορδανίδου για τα δικαιώματα και τη διαπαιδαγώγηση των παιδιών.

“Οι Έλληνες έχασαν τη ρωμιοσύνη τους”, δηλαδή τις παραδοσιακές αρετές της φιλίας, της φιλοξενίας, της ευγένειας, της αλληλεγγύης.

Μορφή: αφήγηση, περιγραφή, διάλογος, σχόλιο.

Γλώσσα:προφορικός λόγος και καθημερινό λεξιλόγιο που δίνει ζωντάνια, αμεσότητα και παραστατικότητα.

[Η Αθήνα στην τέχνη](#)

[Μεγαλουπόλεις τότε και τώρα](#)

[Metropolis](#)

-